

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 P 454720 23 P
Tuzla, 13.11.2025. godine

Općinski sud u Tuzli, sudija Edina Nožinović, u pravnoj stvari tužiteljice B. T. iz C. B. broj ..., G. T., koju zastupa punomoćnik, Mešić Amir advokat iz T., ulica M. T., G. T., protiv tuženog B. Z., vlasnik Dr. med. Z. B. Privatna Specijalistička Ordinacija "....." T., ulica, G. T., kojeg zastupa punomoćnik Inja Pašalić advokat iz ZAK „Inja Pašalić & Elma Kaba“ iz S., ulica, S., radi naknade štete, vrijednost spora 19.845,00 KM, nakon održane glavne, usmene i javne rasprave, zaključene dana 13.10.2025. godine u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, dana 13.11.2025. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

I. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužiteljica traži da se tuženi obaveže da joj na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos i to:

- na ime umanjenja OŽA iznos od 5.250,00 KM,
- na ime pretrpljenih fizičkih bolova i to srednjeg intenziteta u trajanju od 15 dana iznos od 600,00 KM,
- na ime pretrpljenih fizičkih bolova slabog intenziteta u trajanju od 790 dana iznos od 7.900,00 KM,
- na ime pretrpljenog straha jakog intenziteta iznos od 180,00 KM,
- na ime pretrpljenog straha srednjeg intenziteta iznos od 2.700,00 KM,
- na ime pretrpljenog straha slabog intenziteta iznos od 675,00 KM,
- na ime duševnog bola zbog nastanka naruženosti lakog stepena uočljiv trećim licima iznos od 1.500,00 KM, a sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

II. Odbija se tužiteljica sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.043,36 KM u roku od 30 dana od dana prijema presude.

III. Obavezuje se tužiteljica da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7.603,96 u roku od 30 dana od dana prijema presude.

IV. Odbija se tuženi sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka preko dosuđenog do potraživanog iznosa.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica je putem punomoćnika dana 30.10.2023. godine podnijela tužbu ovom sudu protiv tuženog, radi naknade štete, te navela da se dana 04.02.2022. godine, po prethodno obavljenom konsultativnom razgovoru i dogovoru sa dr. B. Z., u ordinaciji tuženog podvrgnula operativnom zahvatu, odnosno blefaroplastici gornjeg lijevog kapka. Tokom intervencije, u jednom trenutku osjetila je jaču bol u predjelu lijevog oka, te tvrdi da je došlo do ozbiljne povrede koja je prouzrokovala zdravstvene problem, a nakon čega se javila tuženom, kako bi izrazila svoje žalbe i zabrinutost u vezi s nemilim događajem. Međutim, na njene žalbe niko nije reagovao, pravdajući se da je prolaznog karaktera i da će vremenom sve biti u redu. Tužiteljica ističe da se zbog pogoršanja zdravstvenog stanja uzrokovanog povredom prilikom pomenute intervencije, javila Specijalističkoj oftalmološkoj ordinaciji Dr. T. na oftalmološki

pregled, gdje joj je nakon obavljenog pregleda dijagnostikovana Status post blepharoplasticam ad XV, Vulnus perforans sclerae, Hyopotonia i Opacitates Cui, odakle je hitno upućena u JZU UKC Tuzla - Kliniku za očne bolesti, gdje je indicirana hitna hospitalizacija.

Dalje navodi da je 19.02.2023. godine, a nakon što joj je rečeno nakon obavljenog pregleda kod Dr T. da ima ranu na lijevom oku, da je oko otvoreno i da curi, tužiteljica hitno upućena na tretman na Kliniku za očne bolesti JZU UKC Tuzla, gdje joj je urađen operativni zahvat tog povrijeđenog oka.

Dana 25.02.2022. godine, otpuštena je sa Klinike za očne bolesti JZU UKC Tuzla, na dalje ambulantno liječenje sa preporučenom terapijom i kontrolnim pregledom. Međutim, nakon što se dana 07.03.2022. godine javila na pregled u ambulantu Klinike za očne bolesti JZU UKC Tuzla, gdje je pregledana od strane dr. H., na kojem pregledu je urađen SD OCTa i OCT prednjeg segmenta oka, ponovo joj je određena hitan prijem u bolnicu, te joj je dana 08.03.2022. godine, ponovno je urađen operativni zahvat lijevog oka u opštoj anesteziji, nakon čega je 11.03.2022. godine otpuštena na dalje ambulantno liječenje sa preporučenom terapijom i kontrolnim pregledom.

Tužiteljica, u daljim navodima tužbe ističe da se dana 21.03., 28.03. i 04.04.2022. godine javila, na prvu, drugu i treću postoperativnu kontrolu nakon druge hospitalizacije, na Kliniku za očne bolesti JZU UKC Tuzla, gdje su joj potvrđene ranije dijagnoze, preporučena terapija i kontrole, uz preporuku izbjegavanja težeg fizičkog rada, naprezanja, korištenje odnosno nošenje zaštitnih naočale, usljed čega joj je izdata hitna uputnica za SDOCTISD OCTA, te OCT prednjeg segmenta oka. Na postoperativne kontrolne preglede tužiteljica se javljala još par puta tokom 2022. godine, a s obzirom na tegobe koje je osjećala u vidu izmaglice lijevog oka, dana 27.02. kao i 10.07.2023. godine ponovno se javlja na Kliniku za očne bolesti JZU UKC Tuzla, gdje su joj potvrđene ranije dijagnoze i preporučena terapija.

Zbog svega suočava se sa dugotrajnim fizičkim i emocionalnim posljedicama povrede, tvrdi da je to dovelo do narušavanja njenog kvaliteta života, da se obraćala tuženom radi vansudskog rješavanja problema, ali nikada nije dobila odgovor.

Tokom postupka ostala je kod svih činjeničnih i pravnih navoda iz tužbe, a tužbeni zahtjev konačno je uredila podneskom od 26.09.2025. godine koji glasi kao u izreci presude.

U završnom izlaganju ističe da je dokazala sudu da je početkom februara 2022. godine, kod tuženog obavila operativni zahvat, kojom prilikom je tuženi svojom nepažnjom i nestručnim rukovanjem nanio povredu lijevog oka tužiteljici, te da iz svega istaknutog tokom postupka slijedi da je osnov tužbenog zahtjeva dokazan medicinskom dokumentacijom u spis, osporavajući nalaz vještaka kao pristrasan, neodgovoran, jer su vještaci pri izradi nalaza i mišljenja i usmenog izjašnjenja koristili dokumentaciju (Protokole tuženog 049/22 i 19/22) koja ne čini sastavnu građu spisa. Tužiteljica predlaže da se udovolji konačno opredijeljenom tužbenom zahtjevu, istovremeno potražujući i troškove postupka.

Tuženi je u odgovoru na tužbu od 15.04.2024. godine osporio pravni osnov tužbenog zahtjeva, te ističe da su netačni navodi iz historijata tužbe da je prilikom operacije došlo do pogreške tuženog, kao i da se tužiteljica obraćala tuženom sa tegobama odmah nakon operacije, ali čini nespornim da je tužiteljica bila podvrgnuta operativnoj korekciji gornjih kapaka od strane tuženog u Privatnoj specijalističkoj ordinaciji "....." T.. Tuženi ističe da je dana 31.01.2022. izvršio uobičajeni pregled pacijentice (tužiteljice) prije operacije, a sama operacija 04.02.2022. godine je prošla uredno, kao i kontrolni pregled tužiteljice koji je tuženi obavio 16.02.2022.godine, te smatra da nije odgovoran za ozljedu oka tužiteljice, kao ni za tok liječenja tužiteljice sa komplikacijama u drugim zdravstvenim ustanovama, te predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu, a tužiteljicu obaveže na plaćanje troškova parničnog postupka.

Tokom postupka tuženi ostao je kod svih navoda datih u odgovoru na tužbu, a u završnom izlaganju navodi da tužiteljica nije dokazala da su se u konkretnom slučaju postupanjem tuženog i medicinskog osoblja privatne ordinacije ostvarila obilježja ljekarske greške, te da nisu ostvarene opšte pretpostavke za odgovornosti za štetu. Ističe, da je tokom postupka dokazano da se operacija blefaroplastike očnih kapaka obavlja dok su pacijentu zatvoreni očni kapci, te da su i konci tužiteljici izvađeni dok su očni kapci zatvoreni, a da je dokazano da vještaci nisu našli nikakav ožiljak sa unutrašnje strane kapaka. Tokom operacije blefaroplastike očnih kapaka, očni kapak tužiteljice nije presječen, pa je logično da nije moglo doći do povrede očne jabučice tokom operacije koju je izveo tuženi, da nije dokazana uzročno-posljedična veza, odnosno nije dokazala da je šteta posljedica upravo tog postupka, a ne nečeg drugog, te da tužiteljica nije dokazala stvarne razloge ponovljene operacije ozlijeđenog oka u JZU UKC Tuzla. Tuženi prigovora obimu nematerijalne štete i visini postavljenog tužbenog zahtjeva, te predlaže da sud tužbu odbije u cijelosti, opredijeljeno potražujući troškove parničnog postupka.

U toku postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: specijalistički nalaz od 04.02.2022. godine sa OCT snimcima, specijalistički nalaz specijalističke oftalmološke ordinacije dr. T. od 19.02.2022. godine, uputnica u JZU UKC Tuzla, Očna klinika na ime B. T. od 05.03.2022. godine, otpusno pismo JZU UKC Tuzla klinika za očne bolesti od 25.02.2022. godine, otpusno pismo JZU UKC Tuzla klinika za očne bolesti od 11.03.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 21.03.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 28.03.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 04.04.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 18.04.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 18.05.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 08.06.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 18.07.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 26.09.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 06.02.2022. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 23.02.2023. godine, nalaz od 08.04.2023. godine, 20.05.2023. godine i 20.09.2023. godine izdat od strane prof. dr. V. M. specijalistička ordinacija iz oblasti oftalmologije ..., specijalistički nalaz od 10.07.2023. godine izdat od strane prof. dr. V. M. specijalistička ordinacija iz oblasti oftalmologije ..., pisani fiskalni račun d.o.o. Optika S. broj 91/2022 na iznos od 953,00 KM, specijalistički nalaz od 08.04.2023. godine i 20.05.2023. godine izdat od strane prof. dr. V. M. specijalistička ordinacija iz oblasti oftalmologije, prijedlog za vansudsku nagodbu od 27.09.2023. godine sa prijemnim listom od 29.09.2023. godine, specijalistički nalaz od 15.06.2024. godine izdat od strane prof. dr. V. M. specijalistička ordinacija iz oblasti oftalmologije, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 25.09.2023. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 08.01.2024. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 26.02.2024. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 29.04.2024. godine, specijalistički nalaz Klinika za očne bolesti od 10.07.2023. godine, Viber prepiska između tužiteljice i tuženog od 05.02.2022. godine, 06.02.2022. godine, 18.02.2022. godine i 24.02.2022. godine, OCT snimci od 22.09.2022. godine na ime pacijenta T. B. JZU UKC Tuzla (6 stranica snimaka označeni brojem 1), OCT snimci od 22.04.2022. godine na ime pacijenta T. B. JZU UKC Tuzla (5 stranica snimaka označeni brojem 2), OCT snimci od 04.04.2022. godine na ime pacijenta T. B. JZU UKC Tuzla (8 stranica snimaka označeni brojem 3), OCT snimci od 07.02.2022. godine na ime pacijenta T. B. JZU UKC Tuzla (7 stranica snimaka označeni brojem 4), zatim provedeno je saslušanje tužiteljice i tuženog kao parničnih stranaka, saslušanje svjedoka B. S. i svjedoka primarijus dr. T. S., uvid i čitanje nalaza i mišljenja i saslušanje tima vještaka medicinske struke sljedećih užih specijalnosti: dr B. T.-S., specijalista oftamologije, doc. dr.sc med. N. Z. V., specijalista plastične i rekonstruktivne hirurgije i prof dr. sc. med. V. V., specijalista interne

medicine, subspecijalista nefrolog, zatim dopuna vještačenja po vještaku medicinske struke iz oblasti oftalmologije, dr B. T.-S., specijalista oftalmologije i ponovno saslušanje iste, kao i uvid i čitanje nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra dr. O. G. te saslušanje istog.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno u skladu sa odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku FBiH (Službene novine FBiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15: u daljem tekstu ZPP), sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

Među strankama je nesporno da je tužiteljica dana 04.02.2022. godine bila podvrgnuta gornjoj blefaroplastici, odnosno hirurškom zahvatu korekcije gornjih kapaka u Privatnoj specijalističkoj ordinaciji „.....“ T., koji zahvat je obavio tuženi.

Među strankama su sporni osnov i visina potraživanja.

Sud je cijenio materijalnu medicinsku dokumentaciju tužiteljice i viber prepisku između tužiteljice i tuženog, a koji dokazi su određeni rješenjem ovog suda od 22.07.2024. godine, ali istu nije posebno obrazlagao obzirom da su vještaci prilikom izrade svojih nalaza i mišljenja istu obuhvatili i razmotrili sa stručnog aspekta, te dali dovoljno obrazloženja za iste.

Iz iskaza tužiteljice proizilazi da se dana 04.02.2022. godine podvrgnula operativnom zahvatu podizanja kapaka iz estetskih razloga, da je prilikom rada predmetne operacije osjetila oštru bol, na šta je i reagovala, ali se zahvat nastavio, prvo desni pa lijevi kapak, da prilikom zahvata oko nije bilo zaštićeno ničim, a nakon obavljenog postupka nije dobila račun kao ni otpusno pismo. Dan poslije operacije, stupila je u kontakt sa tuženim i žalila se na bol, mutan vid jer je vidjela duple slike, a rečeno joj je da će se eto smiriti kada se povuče otok. Na desnom oku se izbistrio vid, dok na lijevom nije, što je ponovno rekla doktoru prilikom skidanja konaca, a on joj je preporučio kapi i da rekao da će se situacija smiriti, ali mutan vid je trajao sve vrijeme. Iz iskaza dalje proizilazi da je prilikom šminkanja tužiteljica primjetila crnu mrlju kao rascjep na beonjači, zbog čega je kontaktirala doktora, te mu poslala sliku oka. Međutim, na to joj je tuženi rekao da mu se to čini kao vensko proširenje i da nema kliničkog značaja i da će se vremenom povući, sa čim se ona nije slagala, da nije bezazlena situacija, pa je posjetila oftalmologa dr. S. T., koja je nakon pregleda ustanovila da je potrebna hitna hospitalizacija i operacija oka kako bi se isto spasilo. Nakon obavljene prve operacije na UKC tužiteljica navodi da su se problemi sa okom nastavili, koje je bilo iscurilo, zbog čega je morala ponoviti operaciju, na kojoj su joj „napunili“ oko i nakon par dana provedenih u bolnici, puštena je na kućno liječenje. Tužiteljica navodi da joj je objašnjeno na UKC da kada je trebala na prvu operaciju, da na oku ima penetrantna rana, da je treba operisati, a da je ta rana nastala kao rezultat urađene estetske operacije. Iz iskaza tužiteljice još proizilazi da ima konce u lijevom oku, da dva končića vire, što je razlog ove druge operacije, jer su stradali rubovi rane.

Iz iskaza tuženog proizilazi da je kod tužiteljice rađena operacija pod nazivom gornja blefaroplastika, što znači zatezanje očnih kapaka, a ne podizanje kapaka koji se vrši kod pacijenata koji imaju spuštene kapke, da je to operacija koja spada u red intervencija niskog rizika i da su očekivane komplikacije postoperativno izuzetno rijetke. Tokom operacije blefaroplastike, pacijent ima zatvorene oči, da prilikom izvođenja iste nije potrebno raditi mehaničku zaštitu (ta zaštita se radi kod bilo koje vrste intervencije na oku, očnim dodacima ili u neposrednoj okolini oka). Kod tužiteljice, prema iskazu tuženog, je prije početka intervencije u uspravnom stanju izvršeno markiranje viškova kapaka voodotpornim flomasterom, nakon toga pacijentica je ušla u operacionu salu gdje se pristupilo daljem toku operacije, najprije dezinficijensima, nakon toga anestetiku u gornji kapak (time se vještački

izaziva bubrenje kapka tj. baloniranje), te se onda pristupa prvom rezu koji se izvodi sa skalpelom broj 15, po horizontalnom crtežu (u čitavoj blefaroplastici ne postoji vertikalni rez) i taj rez se izvodi samo na površini balonirane kože i to je jedini oštri instrument koji se za vrijeme te vrste operacije koristi. Kada se od strane viškovi pristupa se približavanju rubova koji su prethodno bili zasječeni i operacija završava. Operacija za obje strane sa pripremom traje sati 15 minuta prema protokolu i na taj način je rađeno i kod tužiteljice. Tuženi dalje navodi da u predmetnoj operaciji nije bilo ništa neuobičajeno, te da je pacijentica dobila nalaz koji sadrži dijagnozu, naziv operacije, preporučenu terapiju, i vrijeme kontrole.

Iz daljeg iskaza tuženog proizilazi da je za operaciju tužene na UKC saznao od strane medicinske sestre iz ordinacije tužitelja, koja je kontaktirala tužiteljicu, jer je to bila njena redovna dužnost. Tuženi u svom iskazu navodi i da je analizirao kompletan tok ovog postupka i utvrdio da nije došlo do penetrantne povrede za vrijeme operacije blefaroplastike. Osim toga, kada mu je tužiteljica poslala slike sa biljegom na beonjači vertikalnog smjera, bilo mu je čudno, pa je profesorici oftalmologije poslao sliku, koja mu je odgovorila da to liči na reumatski skleritis (hronično oboljenje), a tuženom je to ličilo na variskozitet tj. na proširenu venu. Tuženi navodi da je tužiteljica i 2015. godine bila njegov pacijent kada je radila određenu korekciju, te da prije predmetne operacije nije potpisivana nikakva dokumentacija s obzirom da se radi o intervenciji niskog rizika, a da je moguće da se nakon obavljene operacije pojavi zamućenje vida, otok i modrice koje se vremenom povuku, kao i da mu nije poznato iz kojeg razloga je nastalo oštećenje tužiteljice, da nije postojala nikakav sumnja u bolest oka tužiteljice iz kojeg razloga nije pribavljan nalaz oftalmologa prije operacije blefaroplastike. Tuženi također navodi da tužiteljica nije dobila otpusno pismo, jer njegova ordinacija nije hospitalnog tipa, pri čemu takve bolnice imaju potpuno drugi protokol.

Iz iskaza svjedoka T. S. proizilazi da tužiteljicu poznaje kao pacijenta kada je 2022. zatražila pomoć kao hitan slučaj, nenajavljena, iznenada, sa natečenim, crvenim i suznim lijevim okom. Svjedok navodi, da joj je tužiteljica rekla da je imala estetsku operaciju tokom koje je osjetila bol, a nakon koje joj je vid konstantno zamagljen, oko crveno i suzno, zbog čega je koristila određene kapi koje nisu imale efekta, te da je zbog toga odlučila da dođe kod nje kao oftalmologa i da svjedoku nije priložila nikakav zvanični dokument o navedenoj operaciji. Svjedok dalje navodi da je prilikom pregleda na mikroskopu uočila probodnu ranu bulbusa – sklere kroz koju se uočavalo i staklasto tijelo dio šarenice, te da je rana bila pravilnih rubova, na prednjom očnom segmentu, te nije bilo upalnog sadržaja, ali je zjenica bila nepravilna romboidna, oko je bilo hipotono (niskog očnog pritiska), iznosilo je 4 ili 5 mm živinog stuba, a normalne vrijednosti su od 12 do 21. Nakon toga je urađen i ultrazvuk, na kojem je desno nalaz bio dobar, a lijevo je imala sitne tačkaste hiperehogene u središnjem dijelu staklastog tkiva, retina je bila na mjestu, zbog čega je predloženo hitno javljanje na kliniku za očne bolesti radi daljeg tretmana.

Iz iskaza svjedoka B. S., muža tužiteljice, proizilazi da je tužiteljica radila operativni zahvat kapaka kod doktora B. dana 04.02.2022. godine, da je nakon završetka operacije tužiteljicu odvezao kući i taj dan je bilo sve u redu. Međutim, svjedok ističe da nakon obavljenog zahvata njegova supruga ništa taj dan nije vidjela, da je doktor rekao da će taj dan biti mutan vid, da je to normalno stanje, kao i da je njegova supruga pratila upute koje je dobijala od doktora, koje kapi treba i kako da tretira te rane nakon operacije. Dalje navodi da je njegova supruga nosila flastere, a nakon dva tri dana su se pojavili podlivi, što je prema riječima doktora također normalno postoperativno stanje. Nakon određenog vremena, vid se na jednom oku popravio, ali na drugom je i dalje bio mutan, na oku je uočen rez, koji je fotografisan i poslan tuženom. Dalje navodi da je njegova supruga nakon stupanja u kontakt sa dr. T. S. i obavljenog pregleda upućena na hitnu hospitalizaciju i operaciju na UKC, zbog čega je bila uplakana. Nakon što je

uradila operaciju na UKC izgledala je umorno, iscrpljeno, i imala je bolove, da bi se nakon nekoliko dana opet požalila da iz oka nešto curi, te je ponovo otišla na UKC. Ponovo joj je urađena operacija, nakon koje se osjećala iscrpljeno, vidno uznemireno jer i dalje, nakon te operacije, nije vidjela na lijevo oko. Nakon te operacije, suprug tužiteljice ističe da je njegova supruga dolazila na kontrole na UKC, ali da se vid nikad nije vratio do danas, te da ide na kontrole svakih 6 mjeseci. Svjedok dalje ističe da je sekretarica dr. B. telefonskim putem kontaktirala njegovu suprugu te pitala za njeno stanje, nakon čega je tuženi poslao poruku da on nije u mogućnosti doći na UKC zbog Covida, ali predlaže T. da nakon što se sve okonča dođe u njegovu ordinaciju radi pojašnjenja i ponudio ju joj neki svoj tretman besplatno. Svjedok ističe da je tužiteljica pokušala sklopiti vansudsku nagodbu sa tuženim, ali do iste nije došlo.

U ovoj pravnoj stvari, na okolnost utvrđivanja visine, ali i utvrđivanja uzročno-posljedične veze između štetne radnje i nastale štete, provedeno je vještačenje po timu vještaka Univerzitetskog kliničkog centra Republike Srpske (u daljem tekstu: tim vještaka) u čijem sastavu su učestvovali specijalista oftalmolog, specijalista plastične hirurgije i specijalista interne medicine.

Iz nalaza i mišljenja tima vještaka od 28.11.2024. godine proizilazi da je tužiteljica obavila preoperativni pregled u Centru za plastičnu hirurgiju „.....“ 31.01.2022. godine, da joj je postavljena dijagnoza i indikacija za operativnu korekciju gornjih kapaka, a da je tom operativnom zahvatu podvrgnuta dana 04.02.2022. godine u uslovima lokalne anestezije po preporukama i protokolu za operaciju gornje blefaroplastike, a operativni protokol je jasno i detaljno opisan bez komplikacija tokom operativnog zahvata. Iz nalaza i mišljenja dalje proizilazi, da je utvrđen uobičajeni otok prvog i drugog postoperativnog dana nakon operacije gornje blefaroplastike, a dana 06.02.2022. godine da se tužiteljica žalila na mutan vid i bol u lijevom oku, na šta joj je odgovoreno na je to uslijed razvoja otoka i da će se povući. Nadalje, na kontrolnom pregledu 16.02.2022. godine tužiteljici su skinuti šavovi sa gornjeg kapka, a u terapiju od strane plastičnog hirurga uključene kortikosteroidne kapi, u oba oka, što nije prema protokolu nakon gornje blefaroplastike, jer sam lijek sadrži kortikosteroid koji može biti kontra indikovano ukoliko pacijent ima od nekih očnih oboljenja na oku. Nakon toga, dana 18.02.2022. godine, kod tužiteljice se vidi izmijenjena beonjača na 12 sati u vidu tamnijeg crtastog zamućenja, bez prisutnih tegoba od strane pacijentice, na što joj je tuženi pojasnio da mu se to čini kao vensko proširenje koje će se povući i da nije za brigu. Međutim, iz nalaza i mišljenja dalje proizilazi da je sljedećeg dana 19.02.2022. godine tužiteljica pregledana od strane oftalmologa zbog mutnog vida i suženja lijevog oka, te da joj je utvrđena penetrantna povreda beonjače sa curenjem očne vodice kroz ranu uz vidnu oštrinu na desnom oku 1,0s.c., a na lijevom oku 1,0s.c. mutno uz prisutnu sjenu uz snižen pritisak i prisutne znakove intraokularne hipotonije na očnom dnu, nakon čega je upućena na hitnu hospitalizaciju na UKC Tuzla.

Dana 19.02.2022. godine tužiteljica je hitno upućena na UKC radi zbrinjavanja probojne-penetrantne povrede beonjače lijevog oka u uslovima opšte anestezije, a dana 25.02.2022. godine tužiteljica je otpuštena sa Klinike za očne bolesti: sa nalazom da je vidna oština desnog oka 1,0 bez korekcije, na lijevom oku 1,0/ otvor sa korekcijom +1,25 D sph/uz intraokularni pritisak na desnom oku 18 mm Hg a na lijevom oku je i dalje bila prisutna hipotonija (nizak pritisak), sa preporukom za dalju lokalnu terapiju kapima i kontrolu 01.03.2022. godine na koju se tužiteljica nije javila.

Vještaci kroz medicinsku dokumentaciju utvrđuju da nakon toga nije bilo značajnih tegoba osim suzenja koje je bilo izraženije u noći sa 2/3.03.2022. godine, da bi se tužiteljica dana 04.03.2022. godine javila na pregled u UKC kada joj je rečeno da je stanje na oku uredno. Nakon toga dana 07.03.2022. godine pacijentica se javila na pregled u ambulantu Klinike za očne bolesti UKC i tada joj je urađen SD OCT makule i očnog živca gdje su uočeni objektivni znaci okularne hipotonije, te se indikuje hitan prijem na Kliniku očne bolesti u Tuzli zbog curenja iste rane na beonjači. Dana 08.03.2022. godine tužiteljica biva hospitalizirana zbog revizije operativna rane na skleri lijevog oka, te je istog dana u uslovima opšte anestezije urađena reoperacija na lijevom oku kada je joj je uočena nepotpuna dehiscencija rane na skleri kroz koju prosijava horoidea uz uredno zavezane konce i istanjenu beonjaču na mjestu prethodne rane, pri čemu je odlučeno da se plasiraju šavovi na beonjaču koji se ne resorbuju. Dana 11.03.2022. godine tužiteljica je otpuštena na kućno liječenje uz dalju terapiju i kontrolu, a terapija na odsustvu je preporučena prema protokolu liječenja povreda i upalnih stanja na oku prema savremenim principima liječenja.

Osim navedenog, vještaci utvrđuju i da se pacijentica na postoperativne kontrole javljala redovno nekoliko puta tokom 2022. godine, gdje su joj potvrđene ranije dijagnoze i preporučena terapija koja se u skladu sa nalazom na oku korigovala uz vidnu oštrinu lijevog oka 1,0 kao i uredan tonus na lijevom oku. Na kontrolnom pregledu 26.09.2022. godine pacijentica se žalila na mutan vid na blizinu (što je posljedica proširene zjenice lijevog oka, nakon druge operacije, jer tada sočivo nema mogućnosti akomodacije za rad na blizinu), pri čemu su joj na specijalističkom nalazu oftalmologa iz UKC Tuzla propisane naočale za rad na blizinu, a u dokumentaciji vještaci utvrđuju da nema recepta za naočale. Na sljedećoj kontroli od 23.02.2023. godine u UKC Tuzla kod prof. dr. med. V. J., kada se tužiteljica javila, jer je osjetila maglu ispred lijevog oka, istoj su potvrđene ranije postavljene dijagnoze uz početna periferna zamućenja leće. Sljedeće kontrole tužiteljica je obavljala u specijalističkoj oftalmološkoj ordinaciji „L.“ Beograd, gdje su joj dva puta urađene laserske intervencije na mrežnjači u cilju preveniranja odlubljenja mrežnjače na lijevom oku.

Vještak oftalmolog u svom pojašnjenju na ročištu od 16.12.2024. godine, obrazlažući mišljenje tima vještaka u pogledu postojanja uzročno-posljedične veze između ranije operacije i povrede zadobijene na beonjači ističe da je ista moguća u teoriji i da je opisana u literaturi, ali u konkretnom slučaju sa sigurnošću se ne može izjasniti, navodeći pri tome da u operativnom nalazu tuženog od 04.02.2022. godine ne stoji ni jedna komplikacija koja bi se mogla dovesti u vezu sa penetrantnom povredom na beonjači.

Vještak specijalista plastične hirurgije također navodi da se ovakva vrsta komplikacije u literaturi opisuje kao vrlo, vrlo rijetka, te da vještak nije mogla dovesti ovakvu komplikaciju kod tužiteljice u vezi sa operativnim zahvatom gornjih kapaka. Iz zaključka stručnog tima u nalazu i mišljenju od 28.11.2024. godine proizilazi da su isti utvrdili stepen umanjene životne aktivnosti tužiteljice u iznosu od 2%.

Kada je u pitanju trajanje fizičkih bolova, a nakon dopune nalaza i mišljenja od strane specijaliste oftalmologa od 07.04.2025. godine, na ročištu za glavnu raspravu od 25.09.2025. godine vještak se decidno izjasnila da je tužiteljica trpila bol jakog intenziteta u trajanju od 1 minuta tokom samog operativnog zahvata na kopcima, da bol jakog intenziteta nakon operativnog zahvata nije imala; da je tužiteljica trpila bol srednjeg intenziteta u trajanju od 15 dana, a radi se o boli poslije prve operacije na očnoj jabučici; te da je tužiteljica trpila bol slabog intenziteta u trajanju od 60 dana u toku trajanja dva operativna zahvata na beonjači, a nakon operativnog zahvata povremena bolnost blagog intenziteta trajala je dvije godine.

Kada je u pitanju naruženost, iz nalaza i mišljenja vještaka od 28.11.2024. godine proizilazi da povreda koju je tužiteljica imala na beonjači nije ostavila vidljive promjene niti se primjećuje od strane sagovornika sa bliskog odstojanja, te nije dovela do estetske naruženosti pacijenta. Posljedicu koju pacijentica ima u vidu postoperativne proširene zjenice na lijevom oku ostavila je naruženost lakog stepena, jer se primjećuje od strane sagovornika sa bliskog odstojanja i odaje utisak spuštenog gornjeg kapka.

Obzirom da se o pretrpljenom strahu tim vještaka nije mogao izjasniti, jer taj dio zadatka spada u domen vještačenja po vještaku neuropsihijatra, na okolnost utvrđivanja visine odnosno intenziteta i trajanja pretrpljenog trajanja, provedeno je vještačenje po vještaku neuropsihijatru, a iz čijeg nalaza i mišljenja od 17.06.2025. godine proizilazi da je tužiteljica trpila strah jakog intenziteta nakon saznanja o povredi, te pred oba operativna zahvata u trajanju od dva dana, a taj strah se manifestovao zabrinutošću za stanje somatskog zdravlja i osjećaj ugroženosti. Nakon toga, vremenom počinje adaptacija i racionalizacija situacije, te strah jenjava pa se strah smanjio i postao srednjeg intenziteta, a koji je trajao 60 dana. Strah slabijeg intenziteta, uz povremeni osjećaj nelagodnosti i nesigurnosti trajao je u narednih 90 dana, koliko je prema nalazu i mišljenju vještaka, potrebno za integrisanja stresnog događaja uobičajeno iskustvo. Vještak navodi, da se strah kod tužiteljice javlja i sada, ali da on ulazi u sklop duševnih patnji koje proizilaze iz umanjena životne aktivnosti koje je nastalo kao posljedica povrede (umanjene opće životne aktivnosti prema nalazu i mišljenju tima vještaka od 28.11.2024. godine utvrđeno je u procentu od 2%).

Sud je cijenio osporavanje i prigovore tužiteljice na nalaz i mišljenje vještaka, na dopunu nalaza vještaka oftalmologa, te na iskaze vještaka datih na glavnoj raspravi, kao i podnesak tužiteljice od 09.07.2025. godine, navodeći da se nalaz i mišljenje dijametralno razlikuje od faktičkog stanja tužiteljice i njene medicinske dokumentacije, da vještaci nisu odgovorili zadatku vještačenja, te preložila da se izvrši nadvještačenje. Osim toga, prigovor tužiteljice se odnosio i na to da su vještaci svoj nalaz bazirali na dokumentaciji koja nije određena rješenjem ovog suda, da nije sastavni dio spisa i građe, a radi se o protokolima i nalazu 049/22 i 19/22, odnosno 04/22, zatim da su se vještaci prilikom određivanja intenziteta bola i straha vodili tablicama Republike Srpske, a ne Federacije BiH koje se tablice u orijentacionim kriterijima razlikuju, da vještaci nisu postupili pravilno u pogledu utvrđivanja pretrpljenog bola, intenziteta straha i tačno odgovorili na stepen umanjena OŽA, kao i da su zanemarili oblik eventualnog oblika nastanka naruženosti tužiteljice.

Međutim, uvidom u nalaz i mišljenje tima vještaka od 28.11.2024. godine, iskaza vještaka datih na glavnoj raspravi, kao i dopuni vještaka specijaliste oftalmologa 17.04.2025. godine, te nalaza i mišljenje vještaka neuropsihijatra 17.06.2025. godine, sud utvrđuje da su vještaci imali na uvid cjelokupnu medicinsku dokumentaciju tužiteljice koja se odnosi na obavljanje operacije blefaroplastike i dvije operacije nakon toga, te da su vještaci svoj nalaz i mišljenje bazirali upravo na medicinskoj dokumentaciji i samom pregledu tužiteljice, te shodno tome došli do zaključaka koje su i prezentirali u svom nalazu i mišljenju, iskazima i dopuni nalaza i mišljenja. Tužiteljica neosnovano smatra da vještaci nisu odgovorili zadatku vještačenja, obzirom da su nakon izvršene dopune nalaza vještaka oftalmologa i izrade nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra utvrđeni svi parametri za određivanje visine i intenziteta kako bola i straha kod tužiteljice, tako i naruženosti, te umanjena OŽA, a paušalnim prigovorima praktično izrazila nezadovoljstvo utvrđenim činjenicama, a pri tome vještaci su odgovorili na postavljene zadatke u cijelosti.

Osim toga, institut nadvještačenja u ovoj pravnoj stvari nije moguć, kako je to predlagala tužiteljica, obzirom da ZPP-om nije propisano takvo sredstvo dokazivanja, niti u konkretnom slučaju postoje dva oprečna nalaza vještaka iste struke, a niti su ispunjeni uslovi za ponovno postupanje suda shodno odredbi člana 155. stav 2. i 3. ZPP-a, jer su vještaci, nakon dopuna i datih pojašnjenja, kao što je rečeno, u cijelosti odgovorili zadatku.

Kada je u pitanju prigovor tužiteljice da su vještaci prilikom izrade nalaza i mišljenja imali u vidu dokumentaciju koja nije određena rješenjem ovog suda kao dokaz koji će se provesti na glavnoj raspravi (Izvod iz protokola tuženog broj 042/22, 049/22 i operativni nalaz broj 019/22), tačno je da se navedeni dokazi nalaze u spisu, da su dostavljeni uz odgovor na tužbu tuženog, a da iste tužena strana nije predložila kao dokaz da se provedu u ovoj pravnoj stvari. Ovakav prigovor tužiteljice sud smatra neosnovanim, jer niti jednom odredbom ZPP-a nije propisano da vještaci vještačenje obavljaju isključivo na temelju dokumentacije u spisu odnosno dokumentacije koja je određena rješenjem suda u sklopu dokaza koji će se provesti u dokaznom postupku. Stoga, u rješenju kojim je određen zadatak i obim vještačenja je navedeno da je vještak dužan izvršiti uvid u medicinsku dokumentaciju koja se nalazi u spisu (dakle, ne samo u dokumentaciju koja je određena rješenjem), pa nije bilo nikakvih zakonskih prepreka da vještak, izvrši uvid i u ovu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, jer je i sam vještak je mogao pribaviti istu tu dokumentaciju, obzirom da se radi o poslovnoj dokumentaciji tuženog, a sve ovo sa ciljem pravilnog razjašnjenja ove pravne stvari. Dakle, i da vještak u spisu nije imao dovoljno podataka za utvrđivanje činjenica (osnova/visine štete), upravo radi davanja potpunog nalaza i mišljenja mogao je koristiti i dokumentaciju koja predstavlja protokole tuženog, a koja se nalazi u spisu suda, bez obzira što ista nije predlagana kao materijalni dokaz od strane tuženog. Dakle, radi pravilnog razjašnjenja stvari, ovaj sud smatra da na ovakvo postupanje upućuje i odredba člana 158. ZPP-a.

Osim navedenog, neosnovan je i prigovor tužiteljice da su se vještaci prilikom izrade nalaza vodili orijentacionim kriterijima određenim u tablicama Republike Srpske, a ne Federacije BiH, obzirom da se oba slučaja svakako radi samo o orijentacionim kriterijima koji služe kao smjernica pri određivanju visine i nisu stroga matematička formula.

Nakon izvršene dopune nalaza i mišljenja, usmenih pojašnjenja te nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra, sud je ocijenio nalaze i mišljenje vještaka stručnim, objektivnim i u svemu datim u skladu sa pravilima struke, te ih u cijelosti prihvatio, a navode tužiteljice ocijenio da nisu mogli uticati na objektivnost takvih nalaza i mišljenja, jer su vještaci na glavnoj raspravi, a na upit suda razjasnili činjenice o kojima sud ne posjeduje stručno znanje, i za svoj nalaz dali argumente, a koji argumenti nisu dovedeni u pitanje drugim izvedenim dokazima, a vještaci su se prilikom izrade nalaza i mišljenja koristili medicinskom dokumentacijom.

Sud je poklonio vjeru iskazima tužiteljice i svjedoka B. S. u dijelu u kojem opisuju tok događaja nakon operacije blefaroplastike, te izgled i psihofizičko stanje tužiteljice nakon iste, ali sud nije mogao pokloniti vjeru dijelu iskaza tužiteljice i njenog supruga kojima se nastoji dokazati da je predmetna povreda oka nastala kao posljedica blefaroplastike, jer je u tom dijelu sud vjeru poklonio nalazu i mišljenju i pojašnjenju tima vještaka.

Iskazu svjedoka T. S. u bitnom dijelu, a u pogledu stanja oka i uočene rane na oku kod tužiteljice prilikom ukazivanja pomoći, sud je poklonio vjeru u cijelosti, obzirom da isti nije u suprotnosti sa medicinskom dokumentacijom.

Iskazu tuženog sud je poklonio vjeru u cijelosti, jer je stručno opisan tok operacije koju je kao ljekar obavio, a njegov iskaz nije u suprotnosti sa nalazom i mišljenjem tima vještaka, posebno nalazu i mišljenju plastičnog hirurga koji je utvrdio da je operativni tok uredno opisan po preporukama i protokolu operativnog tretmana blefaroplastike.

Prema odredbi člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78, 39/85, 45/89, 57/89, "Službeni list RBiH", br. 2/92, 13/93, 13/94 i "Službene novine FBiH", broj 29/03 i 42/11), u daljem tekstu: ZOO, propisano je ko drugom prouzrokuje štetu dužan nadoknaditi je, ako se ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice.

Prema odredbi člana 158. ZOO propisano je, da krivica postoji kada je štetnik prouzrokovao štetu namjerno ili nepažnjom.

Tuženi kao vlasnik privatne specijalističke ordinacije, kao ljekar, za štetu nastalu tokom operacije odgovara po principu subjektivne odgovornosti tj. odgovara u situaciji kada je dokazano da je svojom krivicom (nepažnjom, nestručnošću, nesavjesnošću) nanio štetu pacijentu. S toga se nameće pitanje da li je tuženi kao doktor postupao po pravilima struke, savjesno i pažljivo ili je učinio propust.

Polazeći od pretpostavki koje moraju biti ispunjenje, a da bi tužbeni zahtjev za naknadu štete bio osnovan, a to je postojanje oštećene osobe, odgovorne osobe, štetne radnje i nastale štete, kao i uzročno-posljedične veze između štetne radnje i štete, to ovaj sud smatra da tužiteljica nije dokazala uzročno-posljedičnu vezu između radnje štetnika i nastale štete.

Tužiteljica jeste dokazala da je pretrpjela štetu, jer je morala biti podvrgnuta dvjema operacijama lijevog oka i to ubrzo nakon što se u ordinaciji tuženog podvrgnula operativnom zahvatu blefaroplastike gornjeg lijevog kapka. Međutim, tužiteljica nije dokazala da je nastala šteta posljedica medicinskog postupka kojeg je obavila kod tuženog, a što u suštini čini uzročno – posljedičnu vezu.

Kako iz nalaza i mišljenja tima vještaka od 28.11.2024. godine (tačnije nalaza i mišljenje specijaliste plastičnog hirurga na strani 12.) proizilazi da je kod tužiteljice uredno srastao ožiljak nakon blefaroplastike gornjih očnih kapaka, da pregledom unutrašnje strane gornjih kapaka i lijevog i desnog kod tužiteljice nije prisutan ožiljak, da sa medicinske strane nije uočeno ništa neobično prilikom pregleda pacijentice, da je operativni tok uredno opisan po preporukama i protokolu operativnog tretmana – blefaroplastike, da opisana povreda iz tužbe „povreda oka skalpelom“ je moguća kao i druge komplikacije, ali veoma rijetka komplikacija, da je prvog postoperativnog dana 05.03.2022. godine na fotografiji vibera prikazano stanje koje odgovara uobičajenom postoperativnom toku nakon operacije blefaroplastike gornjih kapaka, da nema medicinske dokumentacije, ni viber prepiske ni fotografija u periodu od 06.02.2022. godine do 18.02.2022. godine, te da se vještak oftalmolog na ročištu od 16.12.2024. godine izjasnila da je uzročno – posljedična veza moguća u teoriji i opisana u literaturi, a da se u konkretnom slučaju sa sigurnošću ne može izjasniti, zatim da u operativnom nalazu tuženog od 04.02. 2022. godine ne stoji ni jedna komplikacija koja bi se mogla dovesti u vezu sa povredom beonjače, to je sud zaključio da u konkretnoj pravnoj stvari tužiteljica nije dokazala uzročno- posljedičnu vezu.

Pri ovakvom zaključku, sud je imao u vidu i izjašnjenje tuženog i nalaz i mišljenje tima vještaka, te iskaze vještaka, iz kojih proizilazi da tokom čitavog trajanja intervencije blefaroplastike pacijent ima zatvorene oči, da iste ne mogu otvoriti jer se aplicira anestetik, da

u konkretnom slučaju nije rađena laserska operacija pri kojoj je obavezna zaštita oka (zbog mogućnosti oštećenja laserom), a posebno je imao u vidu činjenicu da je rez koji se prilikom blefaroplastike povlači horizontalno, a da je na beonjači tužiteljice rana nastala vertikalno (na 12 sati), iz čega sud zaključuje da ne postoji podudarnost rezova. Tuženi prilikom obavljanja operacije blefaroplastike povlači po površini kože potez horizontalno, a rana koja je uzrokovala dalje komplikacije tužiteljici i dovela do dvije naknade operacije oka, jeste vertikalna.

Također, ono što je također opredijelilo sud, pored gore navedenog, da u konkretnom slučaju ne postoji uzročno - posljedična veza između radnje tuženog i nastale štete, jeste što je tokom postupka utvrđeno da ne postoji ožiljak kod tužiteljice sa unutrašnje strane kapaka, iz čega je sud zaključio da prilikom horizontalnog reza kojeg je poduzeo tuženi jedinim ostrim predmetom, nije došlo do „probadanja kapaka“, čime bi se potencijalno stvorio prostor i mogućnost za povredu beonjače skalpelom kako se tužbom tvrdi, ali svakako ne i povreda (rana) koja izgleda vertikalnog reza, već eventualno povreda (rana) horizontalnog reza.

U suprotnoj situaciji, da je tužiteljica dokazala sve elemente štete odnosno uzročno-posljedičnu vezu, ista bi shodno nalazima i mišljenjima vještaka imala pravo na naknadu nematerijalne štete, ali ne u iznosima kako potražuje konačno opredijeljenim tužbenim zahtjevom već: na ime umanjena životne aktivnosti iznos od 2.000,00 KM, na ime pretrpljenih bolova srednjeg intenziteta iznos od 1.200,00 KM, a ime pretrpljenih bolova slabog intenziteta 1.200,00 KM, na ime pretrpljenog straha jakog intenziteta 240,00 KM, zatim pretrpljenog straha srednjeg intenziteta 3.600,00 KM, te pretrpljenog straha slabog intenziteta 900,00 KM, te duševnog bola zbog nastanka naruženosti u iznosu od 3.000,00 KM, pri čemu su svi iznosi obračunati imajući u vidu Orijentacione kriterije od 27.01.2016. godine i uvećani za 50% shodno povećanju orijentacionih kriterija od 08.12.2024. godine. Međutim, kako tužiteljica nije dokazala osnov, to joj ne pripada naknada nematerijalne štete u navedenim iznosima.

Dakle, na osnovu svega navedenog, sud zaključuje da na strani tuženog kao postupajućeg ljekara nije bilo propuštanja u vidu nepravilne manipulacije tuženog tokom blefaroplastike, da je blefaroplastika izvedena u skladu sa protokolima i pravilima medicinske struke, da su od strane tuženog poduzete potrebne mjere da ne bi došlo do ovakvog ishoda po tužiteljicu, što znači da nije bilo postupanja tuženog protivno citiranim odredbama ZOO-a da bi postojala njegova odgovornost za naknadu štete shodno odredbi člana 154. stav 1. i člana 158. ZOO-a.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio na osnovu odredbe člana 383. , 386. 387. a u vezi sa članom 396. ZPP-a, člana 12. i 13, odnosno 15. i 17. Tarife o nagradama i troškovima za rad advokata („Službene novine F BiH“ broj 22/04, 24/04 i 43/05) i Tarifnog broja 1 i 2. Zakona o sudskim taksama Tuzlanskog kantona („Službene novine TK“ broj 4/19), te imajući u vidu označenu vrijednost spora u iznosu od 19.845,00 KM.

Shodno opredjeljenom zahtjevu tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka na ročištu za glavnu raspravu od 13.10.2025. godine istoj pripadaju: troškovi za sastav tužbe u iznosu od 842,40 KM; zastupanje na pripremnom ročištu dana 03.07.2024. godine u iznosu od 842,40 KM; zastupanje na nastavcima ročišta za glavnu raspravu 16. 12. 2024. godine, 17.12.2024. godine, 24.02.2025. godine u iznosima od po 421,20 KM; te zastupanje na nastavcima ročišta za glavnu raspravu od 25.09.2025. godine i 13.10.2025. godine u iznosima od po 1.572,48 KM; u koje iznose je uračunat iznos od 17 % PDV-a, te troškovi vještačenja u iznosu od 350,00 KM i sudske takse na tužbu i presudu u iznosima od po 300,00 KM. Dakle, ukupan iznos troškova koji pripadaju tužiteljici iznose 7.043,36 KM.

Tužiteljici ne pripadaju preostali iznosi opredjeljenih troškova, jer nisu opredijeljeni u skladu sa adv Tarifom uključujući i troškove Prijedloga za vansudsku nagodbu sa uračunatih 17% PDV u iznosu od 1.415,00 KM (koje trošak je naveo u tužbenom zahtjevu), jer isti nije bio neophodan u smislu odredbi 387. ZPP-a.

Shodno opredjeljenom zahtjevu tuženog za naknadu troškova parničnog postupka istom pripadaju troškovi postupka koji se odnose na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 720,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu od 03.07.2024. godine u iznosu od 720,00 KM; pristup na odgođeno ročište za glavnu raspravu 10.10.2024. godine u iznosu od 180,00 KM; zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu 16.02.2024. godine, 17.02. 2024. godine i 24.02.2025. godine u iznosima od po 360,00 KM; za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 25.09.2025. godine i 13.10.2025. godine u iznosima od po 1.344,00 KM, a sve uvećano za 17% PDV-a, tj. iznos od 915,96 KM zatim troškovi vještačenja u ukupnom iznosu od 1.150,00 KM, te sudske takse na odgovor na tužbu u iznosu od 150,00 KM. Dakle, ukupan iznos troškova koji pripadaju tuženom iznose 7.603,96KM.

Sud tuženom nije priznao naknadu za pravno obrazložene podneske jer isti nemaju karakter obrazloženih podnesaka u smislu adv Tarife, te troškove za odgođena ročišta obzirom da su ista odgođena telefonskim putem, a na koja punomoćnici parničnih stranaka nisu pristupili. Sud nije priznao troškove prevoza na relaciji Sarajevo-Tuzla- Sarajevo i troškove odsustva advokata iz kancelarije, imajući pri tome u vidu i zauzeto pravno shvatanje u Panelu za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti iz 2014. godine prema kojem stranka koja je izgubila u parničnom postupku u načelu ne bi treba snositi nikakve dodatne troškove samo zato što je stranka koja je uspjela u postupku izabrala advokata čija je kancelarija van sjedišta suda, osim ako sud izuzetno takve troškove smatra neophodnim, ovaj sud nalazi da u konkretnom slučaju troškovi zastupanja tuženog po advokatu čije je sjedište izvan područja suda pred kojim se vodio ovaj postupak, ne trebaju biti veći od troškova koje bi on imao da je bio zastupan od strane advokata sa područja nadležnog suda, jer slobodan izbor advokata na području cijele Bosne i Hercegovine predstavlja lični izbor stranke koji istovremeno ne podrazumijeva i obavezno obračunavanje troškova u većem iznosu ukoliko advokat dolazi van područja sjedišta suda pred kojim se vodi parnični postupak, pa da se stoga, s obzirom na samu prirodu predmetnog spora, te kod odsustva okolnosti koje bi ukazivale na nemogućnost tuženog da kao punomoćnika angažuje advokata u sjedištu suda, ni ti dodatni troškovi tuženog (za odsustvo iz kancelarije i za materijalne troškove putovanja) ne mogu smatrati potrebnim troškovima koje ima u vidu odreda člana 387. stav 1. ZPP, pa istog razloga tužitelja odbio sa zahtjevom za naknadu odsustva iz kancelarije i troškova prevoza.

Obzirom da je sud tužiteljicu odbio sa tužbenim zahtjevom u cijelosti, odnosno da je tuženi uspio u cijelosti u ovom postupku, to je sud shodno uspjehu u postupku odbio tužiteljicu sa postavljenim zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka (stav II izreke presude), pa je tužiteljica u obavezi da tuženom namiri troškove parničnog postupka u iznosu od 7.603,96 KM, kako je to odlučeno u stavu III izreke presude, dok je sa zahtjevom za naknadu troškova preko dosuđenog do potraživanog iznosa odbio tuženog kao u stavu IV. izreke presude.

Sudija
Edina Nožinović

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli, u roku od 30 dana od dana prijema ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.

